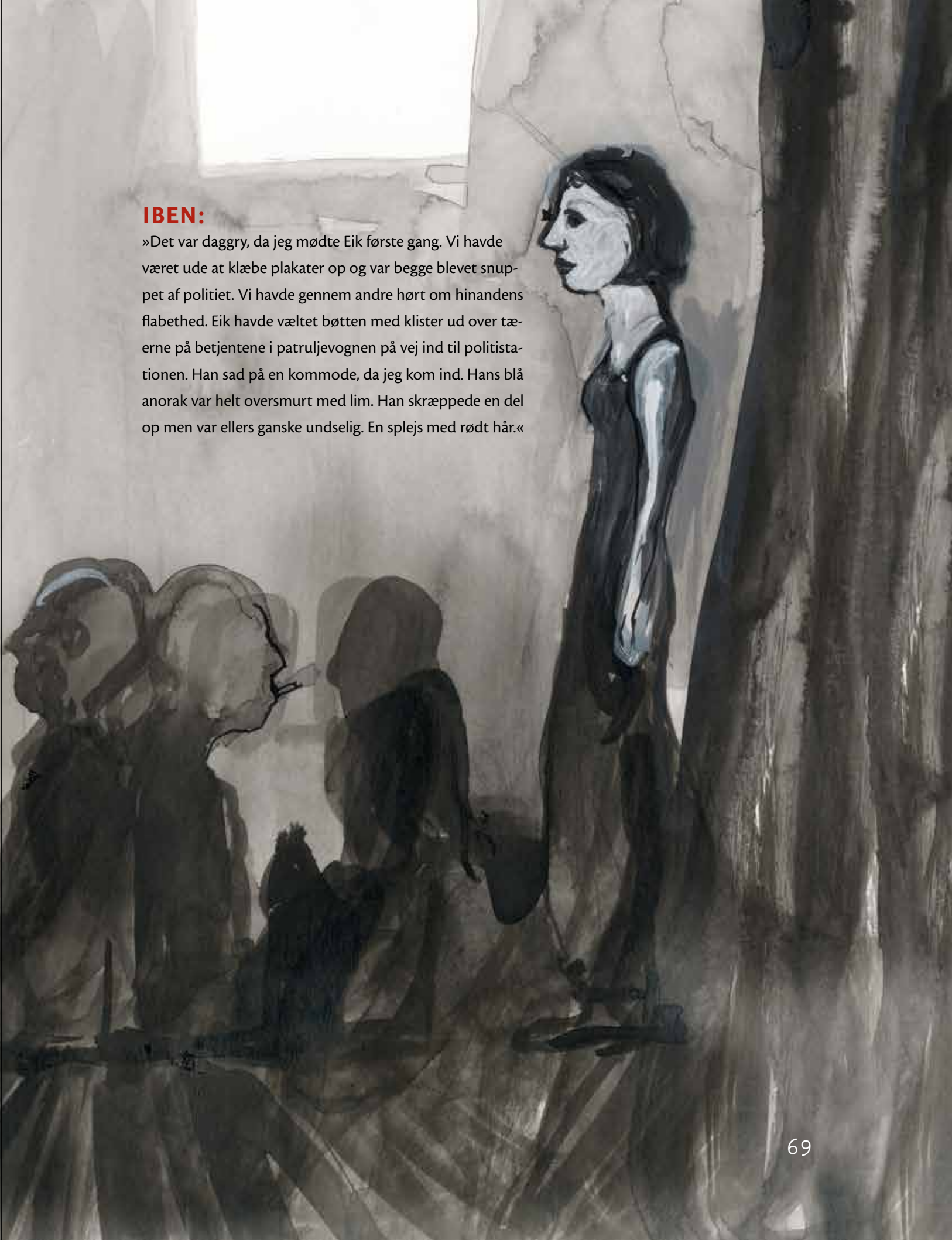

Kampagnen mod Atomvåbens lokaler i Vendersgade myldrer med unge, som arbejder for bevægelsen. Her bliver nye aktioner og demonstrationer planlagt. Her bliver diskuteret og eksperimenteret. Tegnet, skrevet og spillet guitar. Man ryger pibe, går i islandske sweatre, lytter til folkemusik, viser og blues. Kampagnen er en rugekasse for det unge, alternative miljø, og Iben er blevet kæreste med journalistspiren Carsten. Men hun har også øje for andre fyre.

IBEN:

»Det var daggry, da jeg mødte Eik første gang. Vi havde været ude at klæbe plakater op og var begge blevet snuppet af politiet. Vi havde gennem andre hørt om hinandens flabethed. Eik havde væltet bøtten med klister ud over tæerne på betjentene i patruljevognen på vej ind til politistationen. Han sad på en kommode, da jeg kom ind. Hans blå anorak var helt oversmurt med lim. Han skræppede en del op men var ellers ganske undselig. En splejs med rødt hår.«

18-årige Eik Skaløe er næsten lige flyttet hjemmefra. Han går på studenterkursus, men er mere optaget af litteratur, musik og politik. Han er ved at lære at spille guitar og vil være forfatter. Han skriver hele tiden: Digte, artikler og breve.

Eik vil, sammen med Carsten, Iben og et par stykker til, udgive et lille tidsskrift med digte, tegninger, artikler og betragtninger om Atomkampagnen. Bladet kommer til at hedde »Alternativ« og skal udkomme under næste atommarch.

Fra begyndelsen har Iben og Eik en helt særlig forbindelse. Eik bliver straks forelsket selvom Iben er kæreste med Carsten. På et tidspunkt får Eik nærmet sig Iben og tiltusket sig nogle kys, og inden længe er det Iben og Eik, der er kærestere.

Det er nu ikke alle omkring dem, som opdager det, for i gruppen er der konstant bevægelse i forholdene, og overgangene mellem venskaber og løse og faste kæresteforhold er glidende.

"Hvordan kan jeg få fred. Tænk min skrivemaskine vil kun skrive om dig, mange gange siger jeg til den: Skrivemaskine, vi har så meget at bestille, vi har Alternativ, vi har alle mulige ting vi skal nå, men straks kigger den mig stift i øjenene og ville helst skrive

Iben Iben Iben Iben Iben Iben Iben
Iben Iben over hele siden.

Hvad skal jeg skrive, ligemeget hvad jeg finder på, og det er tusind ting, alting er så smukt at det bare bliver banale små bogstaver i grupper, når de står foran mig. Nu skriver jeg: Iben er den dejligste pige Eik nogensinde har kendt.

Iben forstår alle de ting, som

Eik ikke kan sige til andre.

Iben siger alle de

ting Eik gerne vil

høre, og som Eik

også forstår.

Det er så

sært og mær-

keligt."

"Nu kan mine
fingre skrive i årevis,
fortælle om Iben der er så smuk,
Iben der er så klog, Iben der er så stærk,
Iben der er så... rigtig, at alt hvad der ikke er
Iben er så forkert."

"Så rast-
løs hele dagen. Jeg anede
ikke en lørdag kunne være så lang, og i
morgen søndag lige så lang som 10 gamle søndage.
Fordi du er så langt væk."